

מי שבת בבית

מעייני חיזוק וגאמונה מאוצרו של מרן הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א

לעול וחי נאמן
קול "אודיע אמונת"
בארה"ק - 08-30-20-666
בארה"ב - 605-477-7011
בלאנדאן 44-3003730634

קרבנה
אל נפשי
פנימיות הפרשה,
במשנת מו"ר שליט"א

נפשי
בשאלתי
שאלות המוגשות
לפני מו"ר שליט"א

וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה וַה' הִכָּה כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר

מי הוא בעל הבית

ייש מצוה הנהגת כל השנה, אבל באמת היא מצוה השייכת לפסח, והיא מצות פדיון בכור. שכפי שנאמר בתורה (בפרשת בא), המצוה הזאת היא זכר לנס הגדול של מכת בכורות, שהבדיל בין בכור מצרים לבכור ישראל, ועי"ז נמשכה קדושה על כל בכורי ישראל, וצריכים לפדותם, וקדושה זו עוברת לכהנים...

ענין קדושת הבכורות הוא, כי הנה כל הנצחונות שהבעל-דבר נוחל אצל האדם, הוא משום שהוא תמיד מזדוין ומקדים את האדם, כי מיד עם לידת האדם הוא כבר מופיע, כמ"ש (בראשית ד-ז) "לפתח חטאת רובץ", כי מיד עם צאת האדם לאויר העולם, מיד יש בו הרגשת החומר ושאיפת החומר, כתאות האכילה ועוד כהנה וכהנה, כמ"ש (איוב יא-ב) "ועיר פרא ארם וילד", ועד שהוא זוכה לדעת האמת שהעולם הזה אינו עיקר ושהחומר אינו אלא מרכבה להדעת, כבר קנה הבע"ד שביטה אצלו, ועשה חוקה אצלו, ואו עליו להתחיל ללחום נגדו, לאחר שכבר נטבע בו מאז לידתו, ומכאן שורש הנצחונות הרבים של היציה"ר..."

וזה היה הענין
שהקדוש ברוך
הוא הכניע
את הבכורות
דסטרא אחרא

ויו" היתה חכמתו של יעקב אבינו ע"ה - ויעקבני, שתרגם אונקלוס ויחכמני, שסייב את עשו מיד עם צאתו לאויר העולם, עד שלבסוף היה הוא הבכור ולא עשו, והוציא את היצר הרע מחוקתו אצלו. וזה היה הענין שהקדוש ברוך הוא הכניע את הבכורות דסט"א - להתודע ולהגלות שהבכור האמיתי הוא הבכור דקדושה (בני בכורי ישראל), שנוכה להתאמץ ולהתחכם ליטול מהם את החוקה ולכבוש אותם תחת יד הקדושה" (ונכתב בספר ח"יב מאמר ב')

ציאת מצרים היא ההבנה שכל העיסוק בעולם הגשמי אינו אלא לצורך בניית ארמון המלוכה למלכו של עולם. אך כשהפועלים מחליטים לפתע שהם כאן בעלי הבית, ושטר ראייה בידם שהלא הם ה"ראשונים/הבכורים" - וממילא "מי ה' אשר אשמע בקולו". כי אז אין ברירה אלא "כל בכוריהם הרגת" - להיוודע ולהגלות כי לא להם משפט הבכורה, ומתוך כך מתגלה כי "בני בכורי ישראל", שאנו בני המלך אשר עלו במחשבה תחילה, כי 'תכלית הבניה' קודמת לבניה עצמה, והמטרה היא היא ה"ראשית"; קבלת פני המלך בארמונו - על ידינו.

הכפריים המקומיים הורגלו כבר להפרת השקט בכפר הקטן השוכן בגובה ההרים מול חופי האוקיינוס האטלנטי, מידי יום מגיעים אל הכפר מאות מכוניות משא המרוקנים את תכולתם בזה אחר זה בשטח אדיר ורב ממדים בפאתי הכפר, שם הולך ונבנה לו ארמון פאר מאין כמוהו.

יודעי דבר אומרים שהמלך בכבודו ובעצמו החליט לבנות כאן את ארמון הקיץ שלו, אך בינתיים לא נראו שם המלך ומפלייתו מעולם, מי שכן מילא את הכפר השקט היו אלפי פועלים, למענם אף נבנתה שכונת מגורים שלימה בה ישוה עד תום שנות פעולתם.

מטבע הדברים הלך הכפר והתפתח למעיין עיר קטנה; האנשים הרבים שנוספו בו כמו גם הכסף הרב שזרם אליו, גרם לפיתוח הכפר ושגשוגו, בתי חינוך חדשים לצד בתי עסק הלכו ופרחו במקום, ועם הזמן אף השתלבו חלק מהפועלים בהנהלת והנהגת העיירה.

למעלה מעשר שנות בניה החלו לתת את אותותיהם גם למי שאינו מבין בבניה, לצד ארמונות הפאר שהתגלו ביופיים התגלו עצי נוי מרהיבי עין, כמו גם מעיינות מפכים אליהם הצטרפו קולותיהם של ציפורים נדירות שהובאו גם הם להוסיף על האווירה המלכותית.

והנה ביום מן הימים נקראו התושבים לאסיפה דחופה, ראש העיר שנבחר אך לאחרונה הציג בפני התושבים הרבים את המכתב שהתקבל מבית המלוכה, בו מבשר המלך לפועלים הרבים שיכולים הם לעזוב את הכפר ולשוב לבתיהם מיד עם בואו לכונן את ארמונו החדש כבר בימים הקרובים.

בשלב זה הרים ראש העיר את קולו וצעק: "דבותי, זה לא יתכן, אנחנו מתגוררים כאן כבר קרוב לשלש עשרה שנה, לא נסכים לקבל את גזירת הגירוש, אנחנו מנהלי העיר ותושבינו לא ניתן למלך להשתלט על אורח חיינו ולהחליט מי יגור כאן ומי לא, חובתנו להתאגד ולצאת למאבק איתנים בו נבהיר למלך מי הוא כאן בעל הבית ומי הוא האורח..."

• שאלה • כאשר אני רואה אנשים המתעלים בעבודת הש"ת, אני מקנא בדרגתם הרוחנית, ומאוד קשה לי עם זה?

תשובה: במקום לקנא, תשכיל להפוך זאת לתפילה! תשפוך תחינה לפני בורא עולם שגם אתה תזכה להתעלות ולהתרומם כמותם, כל אחד כפי ענינו.

• שאלה • אני רגיל לשכוח כל מה שאני לומד אחרי זמן קצר, ומטבע הדברים זה לוקח ממני את כל הטעם בלימוד התורה?

תשובה: אם לא תשגיח בזה ותמשיך בלימודיך עוד ועוד בלי להצטער ובלי לשים לב על כך שאתה שוכח, עם הזמן תראה שתזכה לזכור הרבה מלימודך בעז"ה.

• שאלה • אני חתן לפני החתונה בשעתו"מ, ואני רוצה לדעת עצה להשאיר בלימוד התורה הקדושה גם אחרי החתונה?

תשובה: אדרבה, אחרי החתונה הרבה יותר קל לשקוע בלימוד התורה הקדושה היות ואינו משועבד ללימוד הישיבה דווקא, אלא יכול ללמוד היכן שליבו נמשך ואז הוא מקבל את חלקו בתורה, ובאופן כללי צריך שיהיה עימו כסדר הרבה ספרים, שגם אם אין הולך לו ללמוד מה שצריך, ילמוד דברים אחרים נ"ך או אגדות חז"ל, "אבי נישט צו באטלענען!".

על כל אחד עובר איזה דבר שאין לו שום עצה אלא לברוח אל האמונה

דא"ח שנאמרו בעת ביקורו של המשפיע הנודע הרה"ג רבי שמעון שפיצער שליט"א - יג טבת תשפ"ה

פעמים שעוברים על אדם פרטי יסורים וקשיים, גם זה יכול להיות לסיבה זאת, כדי להתחזק וללמד אחרים איך להתחזק.

אין הכי נמי, אבל גם הוא עצמו צריך להתחזק רק על ידי דוד המלך...

מה יחשוב אדם כשעוברים עליו יסורים? והרי צריך להודות על זה, איזה מחשבות של הודאה שייך על היסורים?

באמת שכל היסורים, במשך הזמן הם מתהפכים לטובה.

באופן שיוכל להבין מעצמו שהם היו לטובה?

כן. כי הכל נעשה מהש"ת, והוא רחמן, יש כוונות על כל פרט ופרט שצריך לעבור על האדם. וע"י שעובר על האדם, הוא גם יכול להבין משהו אחר, מי שלא עובר עליו אינו מבין מה שעובר על אחרים.

והמלך שעברו עליו כל הצרות, הוא מבין את העם, ויכול לדבר עם כל אחד מה שצריך לדבר איתו. זהו ענין דוד מלך ישראל חי וקים.

כל מה שעובר על האדם, הוא כדי שיזכה לחיות עם אמונה. כשעובר על האדם, הוא מתפלל להש"ת, ועם הזמן הוא יראה שזה ממש לטובה ולברכה, וע"י הוא אוהב לאמונה שיש בורא בעולם והוא יודע מה שהוא עושה. המציאות היא שעל כל אחד עובר איזה דבר שאין לו אז שום עצה איך להסתדר אלא לברוח אל האמונה הקדושה.

מה יעשה אדם כשהוא מסופק ואינו יודע מה לעשות מתוך היסורים, הן אמת שיש לו אמונה, אבל מה עושים כשהוא מסופק מה לעשות?

לזאת צריך ללכת אל מנהיג ומדריך. בעבור זה יש מדריכים.

מהי עבודת החיים שעל ידה אפשר להכניס את מידת הבטחון בעצמות, בעומק הנפש?

כשאדם אומר תהלים, הרי הוא מוציא מתוך פיו דיבורי אמונה ובטחון. רק צריך להשתדל לעצור לאחור כל כמה פסוקים, ולהתבונן מה זכותי לרכוש עכשיו באלו הפסוקים.

כי פסוקי תהלים נאמרו ברוח הקודש בעבור כל אחד מישראל. דוד המלך לא אמר את התהלים רק לעצמו, הוא היה ראש לכל ישראל, ופסוקי התהלים שייכים לכל אחד מישראל. וכן מובא שכל יהודי יכול למצוא את עצמו בספר התהלים.

פעם אחת שאל אותי יהודי פשוט שאמר תהלים בכותל המערבי, 'זכי דוד המלך עברו עליו הצרות שלי? איך הוא יודע מה עובר עלי?'. והדברים אמיתיים, כי באמת אמר דוד המלך את התהלים ברוח הקודש גם בפרטיות לאותו יהודי, כפי המצב שלו וכפי הלב שלו, ממש.

הקב"ה עשה ככוונה מיוחדת שדוד המלך צדיק יסוד עולם, עברו עליו צרות עוד משנות נעוריו, ואפילו קודם לכן, עוד לפני שהוא נולד כבר חשבו להעבירו מן העולם, כי סברו שהוא ממזר. עוד בהיותו בבטן אמו כבר חלקו עליו, וכך עברו עליו מחלוקת כל ימיו. כך עובר על צדיק הדור. דבר פלא והפלא.

הצרות שעברו עליו, היו כדי שיוכל לחבר פסוקי תהלים על כל מצב שבעולם?

אכן.

דוד המלך נקרא רביעי לאבות הקדושים, כנגד ד' אותיות שם הוי"ה ב"ה, אברהם יצחק ויעקב כנגד ג' אותיות יק"ו, ודוד המלך כנגד ה' אחרונה, והרי הוא אב לכל ישראל. הוא מלך ישראל, והבין טוב מה שעובר על האדם.

מאשפות ירים אביון

כמה מעלות טובות למקום עלינו, שבחר בישראל לעם סגולתו, ונתן לנו תורתו תורת אמת, אשר על ידם זוכים לכל טוב. הרי בלי התורה היינו ממש חיות רעות וטורפות היי, אבל התורה מצרפת אותנו ומוככת אותנו, והאדם נתהפך בכחה מגדר בהמה וחי' לגדר אדם. ומובא שפעם אחד לפני חג הפסח, אמר הרה"ק רבי ברוך'ל ממעוזבו זצ"ל דכשיגיע פסח יאמר מה הוא חג הפסח, וכשהגיע יום טוב פסח, פתח ואמר, יו"ט פסח הוא, דבאם לא הוציאנו הקב"ה ממצרים ולא נתן לנו התורה, היינו כל הכלל ישראל ציגינער (צוענים), והם אומה פחותה ושפילה אשר כל מעשיה אינה אלא גניבה וניאוף רח"ל, וע"כ אנו חוגגים היו"ט על החסד הגדול הזה, שמאשפות הרים אותנו ועשה את הכלל ישראל לממלכת כהנים וגוי קדוש.

(צפרא דשבתא במדבר שנת תשע"ג לפ"ק)

גואל ישראל

אבי מורי ע"ה אמר לי (כמדומה בשם הרמב"ן) שהמצוה התמידית הזאת של זכירת מצרים, ענינה הוא שכל אחד יכניס היטב במוחו תמיד, שהש"ת יכול להוציאנו מכל מצריו, בין בגשמיות ובין ברוחניות, גם אם לא נראה בעיני שכלו הפשוט שום מקום ושום אפשרות לצאת, ובעיני זה נראה כדבר שאי אפשר לחלוטין, מרוב הקושי השעבוד הפרטי בו הוא נמצא מוקף ומסוכן מכל צדדיו, עד שנדמה לו שחלילה אין שום אפשרות לצאת - מוטלת איפוא החובה התמידית, לזכור את יציאת מצרים, שכשם שהש"ת הוציאנו משם, כך בודאי יוכל גם להוציא את אחד ממצריו הפרטיים בעזרתו ית"ש הכל יוכל.

(דרשת הכנה לפסח שנת תשע"ב לפ"ק)

ניסים ונפלאות

במיכה יש פסוק (ו' טו) "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", ומפשוטת הפסוק נראה דאיתם הנסים הנפלאים, הגילויים הנוראים והנשגבים, שהיו ביציאת מצרים, יהיו גם בעת הגאולה האחרונה, ואילו כאן אומרים חז"ל שיציאת מצרים תהיה טפילה לעומת הגאולה האחרונה.

וזכרנו כי ראיתי פעם ביאור על "ניסים ונפלאות", מהו הפירוש 'ניסים' ומהו 'נפלאות', ש'ניסים' הכוונה שהש"ת משנה את הטבע ליחיד או לרבים למען ישועה שהוא צריך, וכעין המובא אצל האמהות הקדושות אשר היו עקרות לגמרי עד כדי כך שלא היו להם אברי ההולדה, והיו זקוקים לשינוי הטבע ממש כדי שילדו, כל אלו נקראים 'ניסים'.

אמנם במצרים היו כאלו גילויים נפלאים שמימות עולם לא היו כאלו, וזהו הנקרא 'נפלאות', נסים פלאיים ללא שייכות כלל להטבע ולמעלה מהטבע כלל.

והו פירוש הפסוק "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", כלומר שגם הניסים בגאולה הקרובה יהיו בגדר "נפלאות", היינו שבגאולה העתידה יהיו נפלאות כאלו שלא היו מימות עולם, דהיינו לא שבגאולה האחרונה יהיו אותם הנפלאות שהיו בעת הגאולה הראשונה במצרים - רק אדרבה יהיו הרבה יותר נפלאות מבראשונה, והכוונה היא שכל מה שיהיה או יהיה בגדר של נפלאות.

(ח"י תשרי שנת תשע"ע לפ"ק)

עבודת עבודה

ונוכל לומר שזהו אכן עבודת האדם עלי אדמות כל ימיו ממש! וזהו עבודה קדושה! ומכל זיכוך וזיכוך נעשה תיקון בעצם האדם ולכל הבריאה כולה!

ואם תתמה על כך שאין רואים זאת? הלא אף בשעה שתולשים עלה מן האילן לא רואים ואין משימים לב שהאילן נחסר, הוא נראה כקדמותו ממש, אך למעשה הוא נחסר עלה אחד, כמו כן לדידן, כאשר האדם מוכך את חמריותו אין שום פעולה הולכת לאיבוד! אלא מכל זיכוך נעשה תיקון נפלא ביותר! וצריכים הרבה לחדד זאת שיהיה ברור דבר זה אצלנו.

לתפוס את המחשבה להשיבה אל דרך הישר

בהקדמה לתיקון הכללי מובא בשם רביה"ק (ליקו"מ ח"ב סי' נ) עד דרך משל על סוס שפונה מן הדרך וסר לדרך אחרת, אזי תופסין אותו באפסר ומחזירין אותו בעל כרחו אל דרך הישר, וכאשר הוא שוב פונה לדרך אחרת תופסין בו שוב להטותה הדרך, כמו כן הוא לגבי המחשבה, שיכולין לתפסה בעל כרחו להשיבה אל הדרך הראויה.

אט דאס איז די ארבעט! וזהו אכן העבודה! והיא עבודה תמידית, ומה שצריכים לדעת הוא לא להתירא ולהתפחד מזה, אלא ללכת הלאה! ווייטער אוועק! זהו עבודת השם, זהו עבודת הכרם, שעל ידי זה זוכה האדם לכלות את הקוצים שבכרם, ויך נישט איבערשרעקן! לא להתפחד!

לשמוח בכל נקודה טובה

עוד זאת עלינו לדעת בידיעה חזקה ובהירה, ולא לשכוח הענין המופלא של רביה"ק בענין ה"נקודות טובות", לשוב ולשמוח עם כל נקודה טובה! (ליקו"מ סי' רפ"ב).

ולכן על כל נקודה - קטנה ככל שתהיה - שלא נכשל, ברוך השם על כן! הרהור אחד פחות; ראייה אחת פחות - באיזה אופן שיהיה, להחיות את עצמו ולשמוח בכל נקודה טובה!

כי באמת רק נקודות טובות אלו ישאר קיימים לנצח, ומכל שאר הדברים הרי לא ישאר מאומה! פריי ויך מיט דעם! תשמח עמהם! וכפי שרביה"ק גילה והעלה על נס שכל דבר רוחני שהאדם עושה ומנתק עצמו מהרע לכבודו יתברך, אף אם יהיה זה דבר קטן ופעוט ביותר, לא ילך לאיבוד בשום אופן! "לית רעותא טבא דיתאבד!" (וזהו ח"ב ק"ג ע"ב).

וכל שכן בחינה של שבירת היצר באיזה בחינה שהוא - במחשבה דיבור ומעשה - הוא חשוב ומקובל בשמים בחשיבות רבה עד מאד!

שהוא שומר הברית!

והשי"ת מכבד מי שהוא שומר הברית! פי' **מְכַבְּדִי אֶכְבֵּד וּבְנֵי יִקְלֶה** (שמואל א' ב, ל), "מכבדי אכבד" אלו הם שומרי הברית! וכאשר שומר הברית יובל אחר כבוד לבית עולמו לקברו יברחו ממנו כל השדים ולילין, כי הם יראים ופוחדים מפני שומר הברית! ויש רש"י מפורש על זה.

ואף הגיהנום אינו שולט "על מאן דנטר ברית!" (ראה זוה"ק ח"א ק"ו ע"א). והרי הוא "כאילו קיים כל התורה כולה!" כך מפורש בזה"ק (שם קצ"ו ע"א).

לא להימשך אחר המחשבה כלל

ועלינו לחזק את עצמנו תמיד בזה, כי באמת אנחנו מעורבים עם הרבה זוהמא, ובכלל יש הרבה זוהמא בעולם, וכל שכן כהיום בומנינו שנושמים את האויר המזוהם רחמנא ליצלן. והרי כבר בגמרא אמרו (ב"ב קס"ד): שאין האדם נ י צ ו ל

כאשר שומר הברית יובל אחר כבוד לבית עולמו לקברו לאחר מאה ועשרים, יברחו ממנו כל השדים ולילין!

מהרהורים רעים בכל יום! ואשר על כן עלינו לדעת שלא ניתנה תורה למלאכי השרת (יומא ל), ומה שמוטל עלינו לעשות הוא לא להיכנע אליהם! נישט נאכגעבן! נישט נאכגעבן די מחשבה! נישט צוהעלפן! לא להימשך אחר המחשבה ולא לסייע לה!

זאת ועוד, אף אם לפעמים שוכחים ונמשכים אחר המחשבה רעה, מבואר באור החיים הקדוש (פרשת אחרי) שצריכים להיות זריז ונשכר ותיכף באותו רגע שאתה תופס את עצמך תאמר לעצמך 'הרי מחשבה זו שורשה מהסטרא אחרא, ואני יודע שהשי"ת אינו רוצה שאחשוב כאלו מחשבות, השי"ת אינו חפץ בכך ולכן מעתה איני חושב הלאה, וזהו העבודה שלנו!

וכמובן שיש להזיזה לא להילחם עם המחשבה בכך כי אז היא תתגבר יותר, אלא לא לעזור ולא להמשיכה הלאה, וכך היא הולכת ומתפוגגת מאליה.

תיקון בבריאה כולה!

בי' עולמות בשעה אחת

ברוך הוא אלקינו שבראנו לכבודו, וכאשר אנו מתגברים במסירות נפש על נסיונות הזמן, אזי על אף שהוא מסירות נפש רק לשעה נאמר על זה (ע"ז י' ע"א) "יש קונה עולמו בשעה אחת", וכאן הוא קונה הן עולם הזה והן עולם הבא "בשעה אחת!"

ומובא מהרה"ק החוזה מלובלין זי"ע (הנהגות החוזה אות ח') שעל האדם לדעת, שכאשר הוא שומר מהרע אזי הוא שוה הכל, הוא שוה את אכילתו שהוא אוכל; את שתייתו שהוא שותה; את נשימותיו שהוא נושם בכל עת ורגע; הוא שוה הכל! אך אם הוא פוגם חלילה, עליו קאי מאמר הגמרא (ב"ק צ"ז ע"ב): "עבדא - נהום כריסיה לא שוי", שהוא לא שוה אפילו את אכילתו! כי טוב לו אם לא היה נברא, "טב ליה דלא איתברי".

"מלך" מח שליט על לב

בספה"ק עץ חיים יש פרק שלם באופן נפלא, ונציין כאן רק את שורש הדברים; הגה בכל אדם יש קומה שלימה של הספירות דהיינו חב"ד חג"ת נה"י"ם [ולמעשה הם בכל קומה וקומה, וכל שכן אצל האדם], והנקודה של ג' ראשונות [חב"ד] הוא 'המח', והנקודה של חג"ת הוא 'הלב', והנקודה של נה"י הוא 'הכבד'.

והנה המוח הוא ה'נשמה', והלב הוא ה'רוח' כמו שכתוב (תהלים נא, יב) 'לב טהור כָּבֵד לִי אֱלֹקִים וְרוּחַ נְכוֹן תְּדַשׁ כְּקַרְבֵּי, והכבד הוא ה'נפש' - 'כבד מלא דם' [והדם הוא ה'נפש' (דברים יב, כג)], אומר האר"י הקדוש (שם שער ו' פרק ב') "וסימן לדבר, 'נפש כי תחטא' (ויקרא ד, ב), זאת אומרת, המוח החומרי שהוא החטא נמצא בכבד, ומאריך שם לבאר הענין בעומק המושג ואין כאן המקום להאריך בזה.

כ"בד ל"ב מ"ח - אוי לאותה כלימ"ה

על כל פנים כאשר האדם משליט את המוח על הלב, והלב שולט על הכבד, אזי נעשה מזה אותיות "מל"ך" - מ"ח, ל"ב, כ"בד, וזהו ענין ה'מלכות', שהאדם מולך ושולט על עצמו, אך אם חלילה להיפך, שהכבד מולך על הלב והמוח, נעשה מזה אותיות "כל"ם" - כ"בד, ל"ב, מ"ח, "אוי לאותה בושה אוי לאותה כלימ"ה!"

ורואים אכן שבשעה שהיה גפם זה אצל כלל ישראל, התחיל עורא הסופר להתפלל להשי"ת ואמר: 'בְּשֵׁתִי וּנְקַלְמִתִּי הָרַיִם אֱלֹקֵי פְנֵי אֵלֶיךָ - איך אוכל להרים עיני אלך רבונו של עולם?!

'כי מכבדי אכבד' - מי

חודש האביב

ב"ה. יום א' ד' ניסן חודש האביב תשכ"ט פעה"ק ירושלים ת"ו.

ועברו מקום שהי' מונחת נבילה, ואמרו 'כמה מסרחת נבילה זו'
וענה אותו חסיד 'כמה שינייה לבנות' (הובא בחובת הלבבות שער
הכניעה פ"ו ובשערי תשובה שער ג').

העובדה הזו מתאמת בעומק להיסוד הנפלא שגילה אדמו"ר
ז"ל בסי' רפ"ב אומרה, לחפש הטוב מהרע כי מה להם עם
הסרחון, הורה להם החסיד בדברי חכמים וחידותם. ולא לחנם
הזהיר רבינו"ל במיוחד על סי' זה של אומרה לילך עם זה תמיד
למי שלא רוצה לאבד את עולמו ח"ו, עיין שם. ועל סי' זה אמר
מוהרנ"ת ז"ל לר' נחמן טולטשינער זצ"ל "ביי דיר איז דאס אלט
ביי מיר איז דאס שפאגל ניי", [אצלך הוא ישן, אצלי הוא חדש
כאספקלריא המאירה] וראה עד היכן הי' לו כח התחדשות
בגלויי אדמו"ר הק' זי"ע ועכ"ל, דברים שהוא שמען והוא כתבן
והוא הדפיסן והוא חזרן לעצמו ושינן אותן לעצמו ולרבים
וכאלה חיים חדשים חי עם דברי רבה"ק.

רבונו של עולם חדש ימינו בחיים טובים נעימים ואמיתיים כאלו,
ומאותן המטעמים יטעימנו ומטוב טעם ודעת ילמדנו, ומאור
הגנונו יאיר עינינו, וכימי צאתנו מארץ מצרים יראנו נפלאות
בכלל ובפרט ובפרטי פרטיות, והג כשר ושמה. והשיית ימלא כל
אשר בקרב לבבך לטובה ולברכה, וכן לי ולכל ישראל, ויחיש
פדות לעמו בהרמת קרן מלכותו על כל העולם, ובביאת ינון
במהרה דידן אמן.

יעקב מאיר שכטער בן חי דינה

חידושך הבנויים על אדני פו אמיתיים הם וראיים לאומרים
ולחוקקם ו"סלסלה ותרוממך" כתיב (משלי ד, ח). וישמע חכם
ויוסף לקח על חידושך הנעימים.

ומה שיש להוסיף, דהנה קשרת ניסן לבחי' מחשבה. הלא הפסוק
"קדש לי כל בכור" (שמות יג, ב) שהבאת, הנה "קדש" הוא בחי'
ראש כמו שכתוב (ירמי ב, ג) "קדש ישראל לה' ראשית תבואתה"
(ועיין סי' פ' לקו"מ וכן בסי' מ"ט). וכשמקדש את מחשבתו ולית
קדושה פחות מעשרה והיא בחי' יו"ד (וי"ד על שם המחשבה
נאמר כידוע) ע"ש.

ואם נעיין יתכן שהפרשה הזו "קדש לי כל בכור" נאמרה בניסן,
וכן על ניסן פסוק מפורש הוא "החדש הזה לכם ראש חדשים"
(שמות יב, ב) בחי' מחשבה. ובגמרא יש מחלוקת אם בתשרי נברא
העולם או בניסן, מחלוקת רבי יהושע ורבי אליעזר ואנו מונים
לסדר העולם מתשרי.

ושמעתי מת"ח אחד חברי (ואולי גם ראיתי) שבסוד 'המחשבה'
נברא העולם בניסן ו'במעשה' בתשרי. ואלו ואלו דברי אלוקים
חיים, וישראל עלו במחשבה תחילה לכן מתאים מאד מה
שכתבת הר"ת אבי"ב אנהנו בני ישראל בכורים. ועיין לקו"מ
סי' י"ז סעיף ח' והוינא שיין פרסה ע"ש, כמוצא שלל רב הוא
הר"ת והס"ת שאמרת על הפסוק הזה.

ואחר שראיתי מכתבך נזכרתי על חסיד אחד שהלך עם תלמידיו

נפשות חסידיות | סיפורים ולקחיהם מאת מור"ד שליט"א

ניצוץ אחד! | ניצוץ קודש ממאמרי ומכתבי מוריניו שליט"א

ראיתי והבנתי שאת הפלא הגדול הזה רק
הבורא יתברך יכול לעשות.

לכן אני נחפז להתפלל לפניו במלוא הכוונה,
להביע בפניו את רגשי הכרתי, ראיתי בחוש
כי יש אלקים חיים בארץ, והוא פועל פעולות
נפלאות ומדהימות כאלו בכל עת ורגע...

ונשאלת השאלה, מדוע הרופאים שרואים
זאת אינם רצים להתפלל בהתלהבות? הרי
הם רואים את כל זה, ואולי אף יותר מזה,
האין הרופא נפעם מנפלאות ה' - אין זה
מחמת הרגל ראיית הנס, אלא כי אין אמונה
בלבו. כי כדי להכיר בנפלאות הבורא ולהסיק
מהם את המסקנות הראויות זקוקים לאמונה,
ורק על ידי האמונה יכול כל אדם פשוט
לראות ולהרגיש את הבורא מכל דבר.

פעם בהיותי על קבר שמואל הנביא, הגיע
לשם אברך ספרדי בן תורה כשהוא נסער
כולו, והכריז בהתרגשות עצומה: "אני הולך
עתה להתפלל מנחה, אבל איזה מנחה!..."

כששאלוהו לפשר התלהבותו הרבה סיפר:
חזרתי זה עתה מבית החולים בו מאושפז
בני, שם ראיתי בצילום [אולטראסאונד]
את כל מערכת פעולת הלב שלו. עמדתי
משתומם ואחוז פליאה, כיצד מתבצעות מול
עיני הנדהמות פעולות מסובכות בזה אחר
זה בדיוק נפלא ובסדר מופתי מדהים, כשכל
חיי האדם תלויים בפעולות אלו, וכל זה בלי
אנרגיה, בלי כח אלקטרי וכדומה. רגע רגע,
שעה שעה, יום יום, חודש חודש כל ימי שנות
חיי האדם בלי הפסק רגע. ראיתי את הקב"ה!

מבשרי
אחזה
אלוה

במקום
לקחת
את העבר
ולהרוס את
העתיד - קח
את העתיד
ותתקן את
העבר!